

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Zelený štvrtok: Nová zmluva (13.4.2017)

2 M 12, 3 – 7

Povedz celému zboru Izraela: Desiateho dňa toho mesiaca nech si každý zaobstará baránka pre rodinu, baránka na domácnosť. Ak je však domácnosť malá na baránka pre rodinu, nech si ho zaobstará so svojim susedom, ktorý je najbližšie k jeho domu, podľa počtu duší, podľa toho, kto koľko zje, počítajte aj baránkov. Váš baránok nech je bezchybný jednoročný samček, vyberte si ho z oviec alebo kôz. Budete ho opatrovať až do štrnásteho dňa toho mesiaca, potom ho navečer zareže celé zhromaždenie zboru Izraela. Nech vezmú z krvi a natrú oboje veraje a vrch dverí tých domov, v ktorých ho budú jesť.

Bratia a sestry

Na večierňach sme počas celého pôstneho obdobia sledovali desať egyptských rán, hovorili sme si, akým spôsobom Hospodin ničil jednotlivé egyptské božstvá. Všetko vyvrcholilo desiatou egyptskou ranou, kedy zomrelo všetko prvorodené v Egypte. Pred uskutočnením samotnej tejto rany dal Hospodin usmernenia pre veriaci ľud, v podobe sviatku Paschy – nekvaseného chleba, ktorý Pán Ježiš Kristus práve na Zelený štvrtok zmenil na sviatosť Večere Pánovej.

Hod veľkonočného baránka – Pascha bola slávnosť celých rodín. Každá rodina si vyberá svojho baránka. Nesmeli z neho zostať do rána nič, čo sa nezjedlo. Všetky pozostatky sa museli spáliť. Aj to je obrazom odvrátenia skazy. Preto sa musí počet členov rodiny prispôbiť veľkosti baránka. Ak je rodina príliš malá, pripoja sa k nej aj susedia.

Toto je iné chápanie rodiny v starom Izraeli, ako je tomu dnes. V súčasnosti cítime vymedzenie rodiny negatívne. Ty už k nám nepatríš. Môj dom, môj hrad. Čo je mimo mňa, to ma nezaujíma. Lenže z ustanovenia slávnosti Paschy k nám hovorí iná definícia rodiny. „Aj ty si náš, aj ty patríš k nám.“ Rodina je miestom, kde sa schádzajú členovia okolo svojho duchovného centra, uprostred viery a to ich spája hlbokým putom.

Veľkosť spoločenstva pri slávnosti Paschy je určená slovami: „koľko kto zje.“ Nie koľko zje otec, ako hlava rodiny. Rozhoduje tu každý zo zúčastnených členov rodiny svojím osobným podielom. Rodina teda nie je miestom, kde by malý a slabý bol odsúvaný nabok. Práve tí najmenší sú postavení do stredu rodiny. Preto majú naše deti a vnúčatá veľmi dôležité miesto v našich rodinách. Zároveň majú dôležité miesto aj v duchovnej rodine v cirkvi. Je veľmi nezdravé, ak sa niekedy hneváme, že sú v kostole aj malé detičky, ktoré zaplačú, alebo sa až tak nesústredia. Oni tu majú medzi nami svoje miesto, pretože Pán Ježiš nám jasne povedal, že takýchto je kráľovstvo nebeské. Videli ste niekedy malé detičky veriacich rodičov, ktoré by neverili Pánu Bohu? Ja nie. Možno môžete povedať, že ich detská viera nemá hodnotu viery dospelého človeka. Ale Pán Ježiš to videl opačne: *Kto neprijme kráľovstvo nebeské ako dieťa, nikdy nevojde do neho (Mk 10, 15).*

Ďalšie ustanovenie pre slávnosť Paschy je charakterizované slovami: *Váš baránok nech je bezchybný jednoročný samček (5 v.).* Všimnime si tohto baránka bez chyby trošku bližšie. Veľkonočný baránok je v prvom rade predobrazom obete Pána Ježiša Krista. On bol obetovaný za naše hriechy, ako čistý a bezchybný. Zároveň veľkonočný baránok bol obeťou Hospodinovi, aj keď ho jedla celá rodina. Každá obeť musela byť bez chyby. Tieto slová by nám mali vždy prísť na um, keď niečo robíme pre Pána Boha, alebo pre cirkev. Dávame Mu to najlepšie, čo môžeme? Keď ideme s niečím pomôcť okolo kostola, upratovať, alebo prideme na brigádu: Robíme to najlepšie, ako to sami vieme?

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Budete ho opatrovať až do štrnásteho dňa toho mesiaca, potom ho navečer zareže celé zhromaždenie zboru Izraela. Nech vezmú z krvi a natrú obe veraje a vrch dverí tých domov, v ktorých ho budú jesť. (6–7 v.). Šesť dní žil baránok s jasným určením ku obeti. Šesť dní pred Veľkou nocou bol podľa svedectva evanjelistu Jána Pán Ježiš pomazaný drahou nardovou masťou. Pán Ježiš vtedy hovoril o svojom pomazaní k pohrebu. V súvislosti s predpismi k sviatku Paschy bolo toto pomazanie k pohrebu jeho oddelením sa k obeti. Je to taká zaujímavá súvislosť, ktorá nám uniká, pretože nie sme židia a nezachovávame ich predpisy zákona. Ale v tej dobe to Ježišovo oddelenie k obeti šesť dní pred sviatkom Paschy si mohli dať krásne ľudia do súvisu so šesťdňovým delením baránka ako obete na sviatok Paschy.

Pán Ježiš spolu so svojimi učeníkmi tiež svätzil sviatok Paschy, hod veľkonočného baránka. Izraeliti túto slávnosť svätia od svojho východu z Egypta až dodnes. Preto ju svätzil aj Pán Ježiš. Najskôr sme počuli nedávno v pašiových textoch, ako vstúpil do Jeruzalema, kde ho nadšený dav vítal. Stlali pred Neho svoje rúcha, hádzali palmové ratolesti a veselili sa nad Kráľom, ktorý vchádzal do Jeruzalema na malom somárikovi.

Blížil sa sviatok Paschy, preto poslal učeníkov, aby pripravili miestnosť, v ktorej by túto slávnosť spolu zasvätili. Mali pred sebou tie tradičné jedlá, ktoré Izraeliti jedávali už po celé tisícročia. Pripomínali si udalosti východu z Egypta. Lenže v ten deň, na Zelený štvrtok Pán Ježiš všetko zmenil. Zobral do rúk nekvasený chlieb a povedal, že je to Jeho telo, ktoré sa za všetkých vydáva. Potom zobral kalich s vínom, ktorý dovtedy symbolizoval krv baránka, ktorá ich predkov zachránila počas desiatej egyptskej rany. Teraz význam zmenil a povedal, že odteraz je to Jeho krv, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov.

Možno sa pýtame, prečo to bola práve krv, ktorou si museli izraelské domácnosti potrieť svoje dvere. Záchrana z egyptského otroctva bola predobrazom záchrany ľudstva z moci hriechu. V Biblii sa píše, že bez vylitia krvi nie je odpustenie hriechov (Žid 9, 22). Vylitie krvi vždy predstavuje smrť. Preto aj Pavol hovorí, že mzdou hriechu je smrť (R6, 23). Preto musel Pán Ježiš zomrieť za naše hriechy a tým sa nám ľuďom ukázala cesta záchrany života. Krv na verajách dverí domácnosti počas desiatej egyptskej rany teda nebola nijakým magickým prostriedkom, bola pripomenutím vážnosti ľudských vín. Keby sme čítali ďalej 12. kapitolu 2. Mojžišovej, potom by sme zistili, že krv baránka má byť zachytená do misky a pomocou yzopu majú byť ňou natreté veraje domov. Yzop je predobraz našej ľudskej viery. Je to práve viera, ktorá prenáša účinok Kristovej krvi na naše srdcia.

Učeníci si podávali nekvasený chlieb, rovnako aj kalich s vínom aj keď celkom nechápali, čo bude o chvíľu nasledovať. Pretože po spoločnej večeri odišli do Getsemanskej záhrady, kde sa Pán Ježiš modlil. Tam ho zatkli rímski vojaci na čele s Judášom a nasledovali posledné hodiny vypočúvania a následného ukrižovania Pána Ježiša.

Slávnosť Paschy bola teda slávnosťou celých rodín, podobne je sviatosť Večere pánovej tiež slávnosťou celých rodín. Aj keď samozrejme deti až do confirmácie neprijímajú Večeru Pánovu, je to pekné keď si s rodičmi aspoň kľáknú k oltáru a dostanú tam požehnanie.

Priestor pred oltárom je symbolický. Všetci sme si tam rovní ako hriešnici, ktorí potrebujú Božiu milosť. Preto nás chcem povzbudiť, aby sme aj dnešného dňa mysleli na obeť Ježiša Krista, ako dokonalého a bezchybného baránka Božieho, ktorý sníma hriechy sveta.

Aj v dnešný deň môžeme prežiť osobné spoločenstvo s Ním. Večera Pánova nie je iba symbol, ale je to Božia reálna prítomnosť. Nech sa nás každého dotkne tým spôsobom, ako to potrebujeme prežiť.

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Nech sa Pán Boh dotkne nášho srdca tak, ako to práve dnes potrebujeme prežiť a precítiť, osobne a bytostne. AMEN